

تحلیل روند بهره‌وری در شرکت ذوب آهن اصفهان طی برنامه‌های اول تا سوم توسعه اقتصادی کشور

دکتر مصطفی سلیمانی فر*

ابذر نصر اصفهانی**

چکیده

هدف این مقاله تحلیل روند بهره‌وری در شرکت ذوب آهن اصفهان طی برنامه‌های اول تا سوم توسعه اقتصادی کشور است. به این منظور از شاخصهای بهره‌وری جزئی و کلی استفاده شده است، ضمن این که در بررسی بهره‌وری کلی عوامل تولید از روش تابع تولید نیز بهره گرفته شده است. تابع تولید مورد استفاده، تابع با کشش جایگزینی ثابت (CES) می‌باشد.

نتایج حاصل، نشان می‌دهند که روند بهره‌وری نیروی کار در شرکت ذوب آهن اصفهان طی برنامه‌های اول، دوم و سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور، صعودی بوده است. به علاوه، رابطه مثبت و معنی داری بین بهره‌وری نیروی کار از یک طرف و سرمایه سرانه و دستمزدهای سرانه مشاهده گردید. بررسی بهره‌وری سرمایه در این شرکت بیانگر وجود روندی صعودی در سالهای اولیه برنامه اول توسعه و روندی نزولی طی برنامه‌های دوم و سوم بوده است. در مورد بهره‌وری کلی عوامل تولید نیز نتایج به دست آمده حاکی از ظهور روندی تقریباً صعودی طی دوره مورد مطالعه بوده است. از جمله علل این امر می‌توان به کاهش جدی تعداد شاغلان، افزایش موجودی سرمایه، افزایش تولید و فروش شرکت اشاره نمود.

واژگان کلیدی: بهره‌وری جزئی - کارآیی دستمزد - بهره‌وری کل - سرمایه - اشتغال - تولید.

طبقه‌بندی JEL: L25- L60- L61-J24- J81- J82- C20- C22- C50- C51

مقدمه

فولاد همواره در روند توسعه اقتصادی کشورها نقشی محوری ایفا نموده است. به همین دلیل سطح مصرف سرانه فولاد یکی از مهمترین شاخصهای توسعه اقتصادی و اجتماعی و استاندارد زندگی مردم در هر کشور شناخته می‌شود. فولاد محصولی است که بر حسب جریان مواد اولیه، درآمد و اشتغال قابل توجهی ایجاد کرده و دارای ارتباطات پسین و پیشین بسیار قوی است.

بازار جهانی فولاد طی سالیان اخیر از طریق ادغامها و بهینه‌سازی خطوط تولید که حاصل به کار گیری فن آوریهای پیشرفته است، موجبات افزایش بهره‌وری نیروی کار و کاهش مصرف انرژی (و در نتیجه کاهش قیمت تمام شده محصول) را فراهم نموده است. وجود ظرفیتهای مازاد در تولید همراه با کاهش تقاضای به وقوع پیوسته در اثر بحران سال ۱۹۹۸ شرق آسیا و متعاقب آن حادثه بازدهم سپتامبر، ورود جمهوریهای سابق شوروی به جرگه صادرکنندگان عمده فولاد، ساختار قیمت گذاری خاصی که بر این صنعت حاکم است و بالاخره هزینه‌های بالای تولید فولاد در کشورهای توسعه یافته از مهمترین چالشهایی است که امروزه این صنعت با آنها مواجه است (صادقی، ۱۳۸۱، ص ۳).

در کشور ما به رغم این که سابقه فولاد به بیش از ۴۰ سال پیش باز می‌گردد، امروزه ساختار حاکم بر این صنعت از یک سو و تحولات اقتصادی- اجتماعی و سیاسی حادث شده در سطح ملی و بین‌المللی از سوی دیگر موجب شدنند که رقابت‌پذیری صنعت فولاد کشور در این برده از زمان با چالشی جدی مواجه گردد. این امر به ویژه در شرایطی به وقوع پیوست که هنوز بسیاری از واحدهای فولادسازی کشور از فن آوری روز فولاد (که کاهش قابل توجه مصرف انرژی، نیروی انسانی، مواد اولیه و از همه مهمتر آلدگی زیست محیطی را در پی دارد) بی‌بهره بودند و فن آوریهای مورد استفاده نیز هم پیوند بافت بومی کشور نشده‌اند.

بنابراین، در شرایط کنونی این صنعت در عرصه‌های مختلف: تولید، تجارت، مدیریت، تأمین منابع مالی، تغییرات فن آوری و توجه به محیط زیست به اندیشه‌های خلاق نیاز دارد که از نتایج آن، رشد بهره‌وری سرمایه و نیروی انسانی و نیز جذب فن آوری پیشرفته و به کارگیری مؤثر آن می‌باشد. به منظور دست یابی به هدف فوق، بررسی سطح بهره‌وری شرکتهای مختلف تولیدکننده فولاد کشور و روشهای ارتقای آن در زمینه بهره‌برداری مناسب از عوامل تولید ضرورت دارد. از این‌رو، در مقاله حاضر به بررسی روند تغییرات بهره‌وری جزئی و کلی عوامل تولید در مجتمع فولاد ذوب آهن اصفهان پرداخته

^۱ شده است.

اهداف تحقیق

اهداف این تحقیق عبارتند از: مطالعه روند تغییرات بهره‌وریهای نیروی کار، سرمایه و بهره‌وری کل و نیز عوامل مؤثر بر این تغییرات در دوره مورد مطالعه.

فرضیه تحقیق

بهره‌وری جزئی و کلی در ذوب آهن اصفهان در دوره مورد مطالعه روندی صعودی داشته است.

مبانی نظری و پیشینه تحقیق

تعریف بهره‌وری

با وجود آن که بهره‌وری امروزه کاربرد وسیعی یافته است هنوز مفهوم آن خالی از ابهام نیست. حتی ممکن است در محافل دانشگاهی و بین کارشناسان مسائل اقتصادی و اجتماعی نیز اتفاق نظر در این باره شکل نگرفته باشد و شاید هنوز بسیاری از کسانی که در حرکت بهره‌وری نقش اساسی دارند، استنباط روشی از مفهوم و تعریف آن نداشته باشند. دکتر منوچهر فرنگ (۱۳۷۴) در کتاب فرهنگ علوم اقتصادی

۱- کارهای اجرایی احداث ساختمان واحدهای مختلف کارخانه ذوب آهن اصفهان از سال ۱۳۴۶ آغاز گردید و با ایجاد کارگاههای کک سازی، آکلومراسیون و کوره بلند شماره یک در نیمه اول دی ماه ۱۳۵۰، بهره‌برداری از مجتمع با تولید چدن شروع شد. تولید محصولات فولادی نیز با راه اندازی بخش فولادسازی و مهندسی نورد در دی ماه ۱۳۵۱ با ظرفیت ۵۵۰ هزار تن در سال شروع شد. دریی آن در سال ۱۳۵۱ کارهای ساختمانی و اجرایی طرح توسعه برای رسیدن به ظرفیت ۱۹۰۰۰۰۰ تن فولاد در سال با احداث کوره بلند شماره دو و توسعه بخششای مختلف آکلومراسیون، کک سازی، فولادسازی، نورد و ... شروع گردید و عملیات ساختمانی کپلکس چدن در سال ۱۳۵۷ به اتمام رسید. لکن به دلیل اشکالات موجود در طراحی ماشینهای ریخته گری مداوم روسی، فولادسازی به عنوان گلوگاه و محدود کننده تولید بود که در همین رابطه با خریداری دو دستگاه ماشین ریخته گری مدرن از کشور ایتالیا و نصب آن از سال ۱۳۶۷ بهره‌برداری کامل از مجموعه فولاد تا مرز ظرفیت اسمی در سال ۱۳۶۹ انجام پذیرفت.

اگرچه در دوران جنگ تحمیلی در ذوب آهن نیز همچون دیگر صنایع روند رسیدن به اهداف طرح توسعه در حد مطلوب نبود، پس از پایان جنگ این کارخانه با به کارگیری امکانات خود توانست به مرز تولید دو میلیون تن یعنی بیش از ظرفیت نصب شده تجهیزات خود برسد. در ادامه به دنبال یک رشته مطالعات انجام شده مربوط به بازسازی جامع و با تکیه به توامندیهای موجود در نیروهای متخصص سعی شد ضمن استفاده از ظرفیت بازسازی با کمترین هزینه و اتلاف وقت اقدام به افزایش ظرفیتهاي تولید واحدها نموده، تنوع محصولات را اضافه کرده و همچنین کیفیت آنها را بهبود بخشد.

همچنین پیرو انجام مطالعات با هدف توسعه ظرفیت تولید کارخانه نسبت به احداث واحد تولید ورق سبا با ظرفیت ۷۰۰ هزار تن و انواع ورقهای ضدزنگ اقدام گردید که در سال ۱۳۸۲ مورد بهره‌برداری قرار گرفت. هم اکنون نیز مراحل طراحی و اجرای طرح توازن کارخانه با هدف استفاده بهینه از ظرفیت مربوط در واحدهای مختلف در دست اقدام است.

بهره‌وری را چنین تعریف کرده است: نسبت بین مقدار معینی محصول و مقدار معینی از یک یا چند عامل تولید را بهره‌وری گویند.

سازمانها و مؤسسات بین‌المللی نیز مطالعات و پژوهش‌های گسترده‌ای درخصوص بهره‌وری انجام داده و تعاریف متعددی از آن ارائه نموده‌اند که از نظر مفهوم، تفاوت چندانی با هم ندارند. در زیر به دو نمونه از آنها اشاره می‌شود:

۱- آزادس بهره‌وری اروپا^۱ (EPA)، بهره‌وری را درجه استفاده مؤثر از هر یک از عوامل تولید اعلام نموده است.

۲- بهره‌وری عبارت است از: ارزش ستاده به ازای هر واحد نهاده، هر روز کار، هر دلار سرمایه گذاری و هر واحد از منابع طبیعی (هیأت ملی سنگاپور، ۱۳۷۴، ص ۱۸).

روشهای محاسبه بهره‌وری

الف) روش شاخص بهره‌وری

برای اندازه‌گیری بهره‌وری عوامل تولید از دو روش شاخصی و تابع تولید استفاده می‌شود. منظور از شاخص بهره‌وری عبارت است از: نسبت بین حجم یا ارزش خروجی کالاها و خدمات به حجم یا ارزش یک یا چند عامل ورودی که برای آن خروجی در نظر گرفته شده است. البته این یک تعریف کلی است و تلاش تحلیل گران بهره‌وری آن است که بتوانند نسبتهاي را که با توجه به نوع صنعت و سطح بهره‌وری مورد نظر، در تحلیلهای خود لازم دارند به دست آورند. بر این اساس مدل‌های گوناگونی توسط افراد مختلف ارائه شده است. مبنای کار همه این مدل‌ها آن است که یک سال را به عنوان سال پایه انتخاب می‌کنند و بهره‌وری سایر سالهارا با آن سال پایه می‌سنجند (خاکسار، ۱۳۷۴: ۱۱۲). برخی از مدل‌هایی که در این زمینه ارائه شده اند عبارتند از: ۱- مدل کندریک- کریمر- ۲- مدل کریک- هریس- ۳- مدل هینس- ۴- مدل مرکز بهره‌وری آمریکا (APC)- ۵- مدل بهره‌وری کل (TPM)- ۶- مدل ماندل- ۷- مدل تیلور، دیویس و غیره.

ب) روش تابع تولید

در روش تابع تولید، پس از تخمین تابع تولید، کشش‌های عوامل تولید محاسبه می‌شوند، آن‌گاه از

آنها در محاسبه بهره‌وری استفاده می‌شود. اقتصاددانها طی نیم قرن اخیر به طور وسیع از این روش استفاده کرده‌اند و این روش مبنای بسیاری از روش‌های دیگر قرار گرفته است. در این مقاله از این روش برای محاسبه بهره‌وریهای جزئی و کلی استفاده خواهد شد. از این روش در ادامه به دو نمونه از توابع تولید اشاره می‌شود:

تابع تولید با کشش جانشینی واحد (C.D)

یکی از کاربردی‌ترین توابعی که در تجزیه و تحلیل مسائل اقتصادی به ویژه بهره‌وری استفاده می‌شود، تابع تولید کاب داگلاس است. شکل عمومی این تابع برای n نهاده تولید عبارت است از:

$$Q = AL^\alpha k^{\alpha^2} \dots z^{\alpha n}$$

این تابع برای دو نهاده L , K به صورت زیر در می‌آید:

$$Q = AL^\alpha k^\beta$$

در تابع تولید کاب داگلاس، α و β معمولاً کوچکتر از یک و به ترتیب ضرایب کششهای جزئی تولید نسبت به عامل سرمایه و کار می‌باشند. به این ترتیب کشش تولید نسبت به مقیاس در این تابع برابر است و چنانچه $\alpha + \beta < 1$ ، بازده صعودی و اگر $\alpha + \beta > 1$ ، بازده نزولی و در صورتی که $\alpha + \beta = 1$ ، بازده ثابت نسبت به مقیاس وجود خواهد داشت.

در این تابع تولید فرض اساسی آن است که کشش جانشینی بین عوامل تولید مساوی واحد است. فرم لگاریتمی این تابع برای حالت دو نهاده‌ای به شکل زیر است:

$$\log Q = \log A + \alpha \log K + \beta \log L$$

معمولًا برای رفع مشکل هم خطی شدید که در توابع کاب داگلاس مشاهده می‌شود متغیرها را به صورت سرانه وارد مدل می‌کنند که در این صورت فرم قابل برآورد به شکل زیر به دست می‌آید (رفعت، ۱۳۸۲: ۲۳):

$$\log \frac{Q}{L} = \log A + \alpha \log \frac{K}{L}$$

تابع تولید با کشش جانشینی ثابت (CES)

از آن جایی که تابع تولید از نوع کاب داگلاس، کشش جانشینی برابر یک را بین نهاده ها بر تابع تحمیل می کند، اگر این نوع تابع تولید تخمین زده شود، کشش جانشینی بین هر دو نهاده بر مبنای شواهد آماری به دست نمی آید، بلکه به عنوان یک فرض، مساوی با واحد گرفته شده است. این مشکل تابع تولید کاب داگلاس مورد توجه خاص اقتصاددانانی است که به مسائل کلان مانند جانشینی نیروی کار به جای سرمایه می پردازند.

مطالعات منتشر شده توسط ارو، چنری، منهاس و سولو (مشهور به گروه SMAC)، تحت عنوان «جانشینی کار و سرمایه و کارایی اقتصادی^۱ در سال ۱۹۶۱ نقطه تحولی در توابع تولید به شمار می رود. در این مطالعات، نویسنده کان تابع تولید با کشش جانشینی ثابت (CES) را معرفی کردند. شکل عمومی تابع تولید CES به صورت زیر است:

$$Q = \gamma [\delta K^{-\rho} + (1-\delta)L^{-\rho}]^{-\frac{V}{\rho}}$$

در این تابع γ عبارت است از پارامتر بهره وری، ρ پارامتر جانشینی است و حداقل مقدار آن ۱- می باشد. δ پارامتر توزیع است و درجه شدت استفاده از نیروی کار و سرمایه را نشان می دهد. V نیز درجه همگنی تابع بوده و معرف نوع بازدهی تولید نسبت به مقیاس می باشد. فرم این تابع برای حالت دو نهاده ای به صورت زیر است

$$Q = \gamma [\delta K^{-\rho} + (1-\delta)L^{-\rho}]^{-\frac{V}{\rho}}$$

اغلب برای سهولت در تخمین این نوع توابع فرض می شود که درجه همگنی یک می باشد و یا به عبارت دیگر بازدهی ثابت نسبت به مقیاس وجود دارد.^۲

1. Arrow, chenery, Minhas, Solow.

2- این تابع به راحتی به صورت خطی در نمی آید، لذا تخمین پارامترهای این تابع به آسانی امکان پذیر نیست. برای سهولت در امر تخمین پارامترهای تابع از روش تقریب کمتأثر که در سال ۱۹۶۷ توسط کمتأثر ارائه شد، استفاده می شود و در نهایت تابع به صورت زیر در می آید:

$$\begin{aligned} Log Q &= a_0 + a_1 Log k + a_2 Log L + a_3 \left[\log \left(\frac{k}{L} \right) \right]^2 \\ a_3 &= -\frac{1}{2} V \rho \delta (1-\delta) \cdot a_2 = V(1-\delta) \cdot a_1 = V \delta \cdot a_0 = Log \gamma \end{aligned}$$

شاخصهای اندازه‌گیری بهره‌وری

روشهای مختلفی برای اندازه‌گیری بهره‌وری با توجه به اهداف محققان در این زمینه وجود دارد. در این مطالعه بهره‌وری به دو صورت جزئی و کلی مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

الف - بهره‌وری نیروی کار

بهره‌وری نیروی کار از تقسیم ارزش افزوده بر تعداد نیروی کار حاصل می‌شود. این شاخص نشان می‌دهد که به طور متوسط هر نیروی انسانی شاغل چه میزان ارزش افزوده ایجاد کرده است. به علاوه، به منظور مقایسه بهره‌وری سالهای مختلف از شاخص بهره‌وری کار که به صورت زیر محاسبه می‌گردد، استفاده می‌شود:

$$ILP_t = \frac{LP_t}{LP_0} \times 100 \quad LP_t = \frac{V_t}{L_t}$$

ILP_t : شاخص بهره‌وری نیروی کار در سال t

LP_t : بهره‌وری نیروی کار در سال t

LP_0 : بهره‌وری نیروی کار در سال پایه

V_t : ارزش افزوده در سال t

L_t : تعداد نیروی کار (هزینه حقوق و دستمزد) در سال t

ب - بهره‌وری سرمایه

بهره‌وری سرمایه از تقسیم ارزش افزوده ایجاد شده در یک واحد صنعتی در طول یک سال مالی بر حجم سرمایه به کاررفته در امر تولید در آن سال حاصل می‌شود. با وجود مشکلات موجود برای شناسایی دارایی‌های ثابت و ارزش یابی آنها به قیمت‌های روز، محاسبه این شاخص اهمیت زیادی دارد. نتیجه محاسبه شاخص مذکور نشان می‌دهد که به ازای هر واحد سرمایه ثابت، چه میزان ارزش افزوده توسط بنگاه ایجاد شده است.

شاخص بهره‌وری سرمایه به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$IKP_t = \frac{KP_t}{KP_0} \times 100 \quad KP_t = \frac{V_t}{K_t}$$

IKP_t : شاخص بهره‌وری سرمایه در سال t

KP_t : بهره‌وری سرمایه در سال t

KP_0 : بهره‌وری سرمایه در سال پایه

V_t : ارزش افزوده در سال t

K_t : حجم سرمایه در سال t

ج - بهره‌وری کل

هر یک از شاخصهای بهره‌وری جزئی مانند بهره‌وری کار و سرمایه فقط عاملی برای نمایش وجهی از عملکرد اقتصادی و فنی واحد تولیدی مورد نظر می‌باشند و بهترهایی برای سنجش کارایی کل یک واحد صنعتی و مقایسه تطبیقی واحدها با یکدیگر کافی نیست. از این‌رو، برای تحقق هدف سنجش بهره‌وری کل واحدهای تولیدی از شاخص بهره‌وری مرکب یا کل استفاده می‌شود. تاکنون روش‌های متفاوتی جهت اندازه‌گیری بهره‌وری کل عوامل تولید ارائه شده که از جمله این روش‌ها می‌توان به شاخص سولو اشاره کرد. سولو در سال ۱۹۷۵ از یکتابع صریح فنی ختی هیکس به صورت زیر استفاده نموده است (آقایی،

: ۲۹۴ ، ۱۳۸۲

$$Y_t = A_t F(K, L)$$

$$A_t = TFP = A_0 e^{\lambda t}$$

که در آن ضریب فن‌آوری یا بهره‌وری کل عوامل و K و L نهاده‌های تولید می‌باشند. فرضهای دیگر مدل سولو عبارتند از: وجود شرایط رقابتی در بازار عوامل و رشد ثابت و یکنواخت بهره‌وری کل در طول زمان. در نتیجه به فرض این که g (رشد عوامل) باشند، می‌توان محاسبه رشد یا مانده سولو را به قرار زیر به دست آورد:

$$g_Y = \alpha g_K + \beta g_L + \lambda$$

$$\lambda = g_Y - [\alpha g_K + \beta g_L]$$

پس همان مانده سولو است (آقایی، ۱۳۸۲، ص ۲۹۵) که از آن به رشد بهره‌وری نیز تعبیر می‌شود. در فرمول بالا g_K و g_L به ترتیب بیانگر رشد عامل کار و رشد عامل سرمایه هستند. همچنین g_Y رشد تولید را نشان می‌دهد.

مروزی بر برخی مطالعات انجام شده در جهان و ایران

الف) مطالعات انجام شده در جهان

توماسکوئیک^۱ (۱۹۸۶) در تحقیقی با عنوان ترکیب نیروی کار، ساختار بازار، قدرت ساختاری و

1. Donald Tomaskcouic

بهره‌وری صنایع، به بررسی عوامل جامعه شناسی مؤثر بر بهره‌وری صنایع امریکا پرداخت. او برای این کار از تحلیل رگرسیون برای ارزش یابی مدل بهره‌وری جامعه شناختی همه صنایع اقتصاد امریکا استفاده کرد و در پایان به این نتیجه دست یافت که کیفیت تجهیزات و ابزار (سرمایه فیزیکی) و کیفیت نیروی کار (سرمایه انسانی) از عوامل اصلی تعیین کننده بهره‌وری محسوب می‌شوند اما سرمایه انسانی (کیفیت نیروی انسانی) مهمترین عامل مؤثر بر بهره‌وری صنایع است.

در کپیلات (۱۹۹۵) به مقایسه بهره‌وری صنایع مختلف کره جنوبی با بهره‌وری صنایع مشابه امریکا و اروپا پرداخته است. براساس این مطالعه، گرچه بهره‌وری در برخی از صنایع نظیر چرم، فلزات و ماشین آلات کره در حد بهره‌وری صنایع اروپاست، بهره‌وری کلی در صنایع کره در سال ۱۹۸۷ حدود ۲۶ درصد بهره‌وری در صنایع امریکا بوده است. به نظر وی عواملی نظیر شدت به کارگیری سرمایه، صرفه جوییهای ناشی از مقیاس تولید و سطح تحصیلات نیروی کار از مهمترین عوامل مؤثر در تفاوت بهره‌وری صنایع کره جنوبی با امریکا به شمار می‌رود.

رائو گانگ زنگ و سیکی زنگ (۲۰۰۱) در مقاله‌ای با استفاده از یک تابع تولید تصادفی فرانتییر و داده‌های سرشماری سال ۱۹۹۵ به منظور اندازه‌گیری کارآیی فنی کارگاههای بزرگ و متوسط صنعت آهن و فولاد چین تخمین زده شده است. تخمین کارآیی فنی برای مقایسه گروههای صنعتی که از جهت مالکیت، اندازه، سرمایه و موقعیت (مکان) متمایز بودند مورد بررسی قرار گرفته اند و عوامل مؤثر بر عملکردهای مختلف کارگاههای صنعت آهن و فولاد با تأکید بر تأثیرات سیاستی روی آنها مورد بحث قرار گرفته اند.

اسکار دجوآن و الادیوفبررو (۲۰۰۰) در مقاله‌ای ابتدا روش‌های مختلفی را که برای اندازه‌گیری بهره‌وری وجود دارند مورد بحث قرار داده و اظهار داشته اند که انتخاب هر روش به هدف اصلی که محقق در ذهن خود دارد، بستگی دارد. چنانچه وی علاقه‌مند به رقابت باشد، معیار مناسب عبارت است از عکس کل نیروی کار مورد استفاده شده به ازای هر واحد نهایی محصول و یا نیروی کار استخدام شده در بخشی که ادغام عمودی صورت گرفته متناظر با یک واحد محصول نهایی. میانگین وزون این معیارها شاخصی از بهره‌وری کل را نتیجه می‌دهد که برای اندازه‌گیری رفاه اجتماعی مناسب است. شاخص دیگر بهره‌وری کل (این شاخص مربوط می‌شود به نرخ سود و رشد بالقوه) روی معکوس حداکثر مقدار ویژه ماتریس فنی- اجتماعی متمرکز می‌شود. سپس این شاخصها برای اقتصاد اسپانیا محاسبه شده و با شاخصهایی که بیشتر مرسوم هستند مورد مقایسه قرار گرفته اند.

هری بلاک و دیگران (۱۹۹۹) در مقاله خود روى تفاوت بین نرخ دوگانه تغييرات فني و رشد بهره وري كل عوامل توليد (TFPG) متمرکز شده است. به اين منظور نرخ رشد تغييرات فني مستقيماً از مدل ادغام شده اي که ساختار هزينه و شرط تعادل را در صنایع کارخانه اي سنگاپور توصيف می کند، تخمين زده شده است. سپس با استفاده از رویکرد حسابداري معمول بهره وري TFPG مورد محاسبه قرار گرفته است. تفاوت بین دو معیار مبین اين است که TFPG غیر پارامتریک محاسبه شده نمی تواند تماماً به عنوان يک هزینه تغيير فني تفسير گردد، زيرا پیش شرط های لازم برای محاسبه TFPG لاحظ نشده است. مطالعه نشان داد که اکثر صنایع کارخانه اي سنگاپور از يک طرف نرخ فراینده بازده نسبت به مقیاس رانشان دادند و از سوی دیگر تغيير فني عمدہ ای در آنها رخ نداد. با وجود اين، بزرگترین و سریعترین صنایع رشد يابنده محصولات و قطعات الکترونیکی پیشرفت فني در جهت صرفه جویی در هزینه و نرخ کاهنده بازده کاهنده نسبت به مقیاس معنی داری را نشان دادند.

ب) مطالعات انجام شده در ايران

آذر بايجانى (۱۳۶۸) در تحقيقى که در زمينه بهره وري صنایع کارخانه اي کشور براساس کدهای دورقمی ISIC طی دوره ۱۳۶۴-۱۳۶۶ انجام داده از دو روش تابع تولید و شاخصهای بهره وري استفاده کرده است که در روش تابع تولید از توابع تولید کاب داگلاس و توابع تولید با کشش جانشينی ثابت و در روش شاخص نيز از شاخص بهره وري کل عوامل تولید کندریک و تابع تولید سولو بهره برده است. شاخصهای محاسبه شده نشان می دهند که در بین صنایع کارخانه اي کشور، صنایع ماشین آلات، ابزار و محصولات فابريکي، صنایع فلزات اساسی و صنایع شيميايی از بيشترین بهره وري کل برخوردار بوده اند. فرخزاد (۱۳۶۹) به بررسی و تحليل بهره وري در بخش آهن و فولاد کشور پرداخته است. در اين تحقيق که با عنوان «آنالیز بهره وري در صنایع آهن و فولاد» صورت گرفته است، سعی شده يک روش علمي برای برآورد بهره وري در صنایع آهن و فولاد کشور به دست آيد تا از طریق آن به توان به اندازه گيري بهره وري در اين بخش از صنعت کشور پرداخت. در انتهای تحقيق به صورت يک مطالعه موردي برای ذوب آهن اصفهان اين روش انجام شده است.

توكلى و كريمي (۱۳۷۴) در طرحى تحقيقاتى با عنوان «اندازه گيري و تحليل بهره وري عوامل توليد در صنایع استان اصفهان» به بررسی عملکرد صنایع استان اصفهان پرداخته اند. در اين تحقيق بهره وري جزئي و کلي عوامل توليد صنایع استان اصفهان طی دوره ۱۳۵۱-۱۳۷۲ مورد محاسبه و بررسى قرار

گرفته است.

آقایی (۱۳۸۲) به اندازه گیری شاخصهای بهره‌وری جزئی در صنعت فولاد ایران پرداخته است و نشان داده که این صنعت با چه تنگناهایی مواجه بوده است. سپس به عنوان نمونه از داده‌های صنعت فولاد کشور سوئد طی دوره (۱۹۹۷ - ۲۰۰۰) استفاده کرده و به وسیله داده‌های تلفیقی مدل‌هایی از تابع تولید مرزی را نشان داده است. وی همچنین به محاسبه و تحلیل روند شاخص بهره‌وری کلی عوامل تولید و نیز ظرفیت بهره‌برداری از نیروی انسانی و سرمایه در صنعت فولاد ایران مبادرت کرده است.

روش تحقیق، جمع آوری داده‌ها و تجزیه و تحلیل اطلاعات

روش مورد استفاده جهت انجام این تحقیق روش کتابخانه‌ای (استادی) است. اطلاعات و داده‌های آماری مورد نیاز عمده‌ای از صورتهای مالی شرکت ذوب آهن اصفهان، منابع آماری سازمان توسعه و نوسازی صنایع معدنی ایران و داده‌های آماری شرکت ملی فولاد ایران به دست آمده است. به منظور محاسبه بهره‌وری کل عوامل تولید شرکت ابتدا تابع تولید مناسب با فرآیند تولید در شرکت ذوب آهن اصفهان تخمین زده شده، سپس با محاسبه کششهای نیروی کار و سرمایه از تابع تولید تخمین زده شده و با استفاده از شاخص سولو رشد بهره‌وری کل شرکت محاسبه شده است.

تجزیه و تحلیل اطلاعات و داده‌های آماری

الف) تولید

تولید در این کارخانه به طور رسمی از سال ۱۳۵۱ آغاز شد و تاکنون با وجود نوسانات دوره‌ای و کاهش در برخی مقاطع به دلایلی چون اعتضابات در جریان انقلاب، شروع و ادامه جنگ تحمیلی و یا توقفهای موردي (از جمله کاهش تولید در سال ۱۳۶۰ را که می‌توان به توقفهای موردي کارخانه در برخی از کارگاهها نسبت داد)، روندی افزایشی را طی کرده است. از جمله، در سال ۱۳۶۴ تولیدات شرکت افزایش ۱۲ درصدی را نشان داد که این امر ناشی از راه اندازی کوره بلند شماره دو ذوب آهن بوده است. نیز در سال ۱۳۷۰، تولید شرکت افزایش ۷۰۰ هزار تنی را تجربه نمود که دلیل آن راه اندازی واحدهای ریخته گری مداوم در این سال بوده است. جدول شماره (۱) روند تولید را در این شرکت در دوره ۱۳۵۴ - ۱۳۸۳ نشان می‌دهد.

در سال ۱۳۷۴ براساس تصمیم مدیران شرکت تعمیرات اساسی کوره بلند شماره دو صورت گرفت

جدول (۱) روند تولید در شرکت ذوب آهن اصفهان

سال	تولید(تن)	رشد (%)	سال	تولید(تن)	رشد (%)	سال	تولید(تن)	رشد (%)	سال
-۲۹/۴۴	۱۳۱۶۲۶۸	۱۳۷۴	۱۲/۲۰	۶۶۸۸۲۳	۱۳۶۴	---	۵۱۵۲۰۴	۱۳۵۴	
۵۹/۳۶	۲۰۹۷۵۹۶	۱۳۷۵	۸/۱۲	۷۷۳۱۰۶	۱۳۶۵	۲/۱۱	۵۲۶۰۹۹	۱۳۵۵	
۷/۴۷	۲۲۵۴۳۶۷	۱۳۷۶	۲۰/۸۲	۸۷۷۲۲۹	۱۳۶۶	۷/۱	۵۶۳۲۹۰	۱۳۵۶	
-۱۰/۹۰	۲۰۰۸۵۹۳	۱۳۷۷	۱۵/۰۲	۱۰۰۳۲۸۶	۱۳۶۷	-۳۲/۲	۳۷۶۰۷۳	۱۳۵۷	
۶/۲۵	۲۱۳۴۲۲۳	۱۳۷۸	۱۱/۵۰	۱۱۱۸۷۱۵	۱۳۶۸	۳۹/۴۹	۵۲۴۵۸۰	۱۳۵۸	
۴/۱۲	۲۲۲۲۲۲۲	۱۳۷۹	۱۷/۰۲	۱۳۰۹۱۷۵	۱۳۶۹	-۶/۱۲	۴۹۲۴۴۷	۱۳۵۹	
۴/۱۰	۲۳۱۳۳۳۷	۱۳۸۰	۵۸/۶۹	۲۰۷۷۶۰۵	۱۳۷۰	-۶/۹۰	۴۵۸۴۴۹	۱۳۶۰	
-۱/۸۴	۲۲۷۰۷۰۹	۱۳۸۱	-۵/۷۹	۱۹۵۷۳۶۰	۱۳۷۱	۳۱/۱۲	۶۰۱۱۲۶	۱۳۶۱	
۱۵/۱۲	۲۶۱۴۰۲۰	۱۳۸۲	-۵/۵۱	۱۸۷۹۵۳۷	۱۳۷۲	-۰/۶۹	۵۹۶۹۸۸	۱۳۶۲	
-۱۴/۱۱	۲۲۴۵۰۶۳	۱۳۸۳	۰/۸۶	۱۸۶۶۵۰۹	۱۳۷۳	-۰/۱۴	۵۹۶۱۲۰	۱۳۶۳	

مأخذ: شرکت ذوب آهن اصفهان

که کاهشی تقریباً ۳۰ درصدی را در تولید به همراه داشت . پس از اتمام تعمیرات ، در سال ۱۳۷۵ دوباره همان روند قبلی تولید با افزایشی در حدود ۵۰٪ درصد در سالهای بعد ادامه داشته است . افزایش تولید در سال ۱۳۸۲ هم ناشی از راه اندازی مجتمع فولاد سبا و نیز خرید حدود ۴۰۰ هزار تن شمش توسط شرکت بوده است که بدون طی کردن فرآیند فولادسازی به تیر آهن تبدیل شده است که دلیل این امر ارزان بودن شمش در این سال و نیز ظرفیت خالی ذوب آهن بوده است .

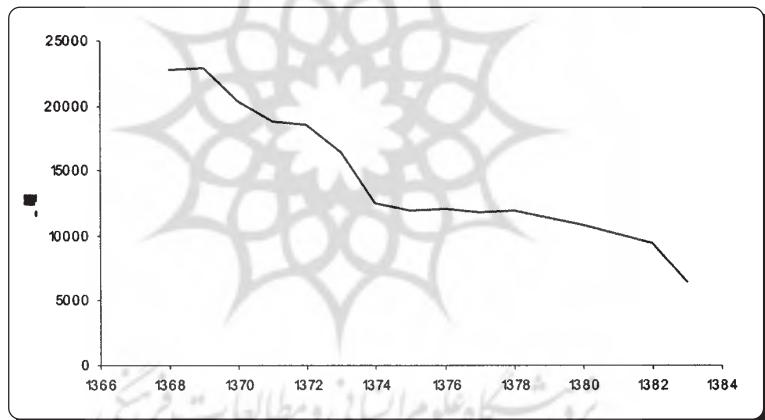
ب) اشتغال

بررسی آمار مربوط به نیروی کار ذوب آهن نشان می دهد که میزان اشتغال در این شرکت از اوایل برنامه اول توسعه یک روند مستمر کاهشی را تجربه نموده است . به طوری که در سال ۱۳۶۸ کل نیروی کار ذوب آهن اعم از بخش بهره برداری و غیربهره برداری ۲۸۱۲۶ نفر بوده است که این تعداد در پایان سال ۱۳۸۳ به ۸۶۷۷ نفر کاهش یافته است . بررسی آمار مربوط به دو بخش بهره برداری و غیربهره برداری (شامل مدیریت ، نیروی انسانی ، مالی و اقتصادی ، طرح و توسعه ، فروش و خرید) نشان می دهد که روند نزولی تعداد شاغلان در هر دو قسمت صورت گرفته است . به طوری که اشتغال در بخش بهره برداری در سال ۱۳۶۸ برابر با ۲۶۹۵ نفر و در بخش غیربهره برداری ۵۴۳۱ نفر بوده است . در حالی که این ارقام در سال ۱۳۸۳ به ترتیب ۶۵۲۷ نفر برای بخش بهره برداری و ۲۱۵۰ نفر برای بخش غیربهره برداری

جدول(۲) تعداد نیروی کار ذوب آهن طی دوره ۱۳۸۳ - ۱۳۶۸

اشغال	سال	اشغال	سال
۱۲۰۴۷	۱۳۷۶	۲۲۶۹۵	۱۳۶۸
۱۱۷۵۲	۱۳۷۷	۲۲۸۹۶	۱۳۶۹
۱۱۹۴۴	۱۳۷۸	۲۰۴۱۱	۱۳۷۰
۱۱۴۲۸	۱۳۷۹	۱۸۷۶۹	۱۳۷۱
۱۰۸۲۶	۱۳۸۰	۱۸۵۰۵	۱۳۷۲
۱۰۱۶۹	۱۳۸۱	۱۶۴۷۲	۱۳۷۳
۹۴۷۲	۱۳۸۲	۱۲۵۵۵	۱۳۷۴
۶۵۲۷	۱۳۸۳	۱۱۸۹۴	۱۳۷۵

مأخذ: شرکت ذوب آهن اصفهان

مأخذ: جدول شماره(۲)

نمودار(۱) روند تغییرات اشتغال در ذوب آهن اصفهان

بوده است.

مهمترین دلیل روند نزولی اشتغال در طی این سالها خصوصی سازی در شرکتهای دولتی است که از اولین سال برنامه اول توسعه آغاز شد. از طرفی در شرکت ذوب آهن در سالهای ۷۰ و ۷۱ نیروی کار به شدت تشویق می شدند که اقدام به باخرید کردن سوابق کاری خود نمایند در کنار این عوامل در این سالها

۱- البته باید یادآوری شود که گرچه تعداد شاغلان ذوب آهن اصفهان یک روند مستمر کاهنده را تجربه نموده است، این امر الزاماً به معنی کاهش نقش نیروی انسانی در این شرکت نیست، چرا که شواهد امر حاکی از آن است که بخشی از فعالیتها که قبلاً توسط کارکنان شرکت انجام می شده، به بخش خصوصی واگذار گردیده است.

محدودیتهای قانونی برای استخدام نیز وجود داشته است^۱.

کاهش این متغیر در سال ۱۳۷۹ به دلیل اجرای نظام هماهنگ پرداخت در سال ۱۳۷۸ بوده است. این متغیر در سال ۱۳۸۲ رشد ۳۴درصدی نسبت به سال ۱۳۸۲ داشته است که علت آن افزایش حقوق و مزايا در اثر اجرای نظام هماهنگ پرداخت در سطح کارخانه های فولاد کشور (تا قبل از این کارکنان کارخانه هایی مثل فولاد مبارکه از حقوق و مزايا بیشتری برخوردار بودند) و نیز افزایش پاداش به دلیل افزایش تولید در سال ۱۳۸۲ است.

ت) سرمایه

برای محاسبه موجودی سرمایه در این تحقیق، از ارزش دفتری داراییهای ثابت شرکت استفاده شده است و برای تعديل آن از شاخص یورگنسون استفاده شده است. به عبارت دیگر، قیمت خدمات سرمایه با بهره گیری از شاخص یورگنسون محاسبه شده است^۱. بنابراین موجودی سرمایه از رابطه زیر به دست می آید (آقایی، ۲۲۶: ۱۳۸۲):

$$\frac{(\text{نرخ سپرده بلند مدت بانکی} + \text{نرخ استهلاک ماشین آلات})}{\text{ارزش اسمی دارایی ثابت}} = \text{موجودی سرمایه}^2$$

آمار مربوط به ارزش اسمی داراییهای ثابت (پس از کسر استهلاک) از بخش داراییهای غیر جاری در ترازنامه شرکت استخراج شده است و در محاسبه تابع تولید شرکت و نیز بهره وری سرمایه و بهره وری کلی از آن بهره برد شده است. منظور از داراییهای ثابت، ساختمنها، دستگاهها و ماشین آلات، زمین و جاده، وسایط نقلیه، لوازم و اثاثیه اداری است.

۱- یورگنسون رابطه: $P_k = (r + S) K_t$ را برای محاسبه قیمت خدمات سرمایه ارائه می کند. در این رابطه r نرخ سپرده بلند مدت بانکی و S نرخ استهلاک سالانه و K_t موجودی دارایی ثابت سالیانه است. (از آن جا که در این مطالعه ارزش موجودی سالیانه به قیمت ثابت سال ۱۳۷۶ تعديل شده است، از وارد کردن شاخص تورم در قیمت مذکور صرف نظر شده است).

۲- به طور نظری ارزش واقعی سرمایه از حاصل تقسیم ارزش اسمی سرمایه بر شاخص تعديل به دست می آید. موجودی سرمایه از تقسیم ارزش واقعی سرمایه بر قیمت واقعی سرمایه حاصل می شود و قیمت سرمایه برابر قیمت ماشین آلات ضرب در حاصل ($\text{نرخ بهره} + \text{نرخ استهلاک} - \text{نرخ تورم}$) است. شاخص تعديل سرمایه درون بخشی از تقسیم سرمایه گذاری درون بخشی اسمی بر واقعی به دست می آید. داده های ایران به طور تجربی حاصل $(r + d - \pi) / (r + d - \pi + 1)$ را منفی نشان می دهد. از این رو برخی معتقدند برای عملی بودن باید از رابطه $(r + d - \pi + 1) / (r + d - \pi)$ محاسبه شود، زیرا لگاریتم عدد منفی معنی دار نیست. r نرخ بهره d نرخ استهلاک (%) و π نرخ تورم (%) در مطالعات ایران حاصل شده است (آقایی، ۱۳۸۲).

جدول(۴) ارزش موجودی سرمایه به قیمت‌های جاری و ثابت (میلیون ریال)

| سال
استهلاک)
سال ۱۳۷۶ |
|-----------------------------|-----------------------------|-----------------------------|-----------------------------|-----------------------------|-----------------------------|
| سال
استهلاک)
سال ۱۳۷۶ |
۳۶۶۷۳۸	۹۹۰۱۹۲	۱۳۷۶	۲۶۲۰۳۹	۸۵۶۰۸	۱۳۶۸
۳۳۴۷۹۸	۱۰۵۴۹۱۶	۱۳۷۷	۱۶۵۲۰۲	۶۷۳۵۳	۱۳۶۹
۳۶۷۹۹۰	۱۴۳۹۶۸۶	۱۳۷۸	۱۰۵۶۸۴	۵۹۵۴۰	۱۳۷۰
۸۴۱۴۰۴	۳۷۷۷۹۹۰	۱۳۷۹	۸۴۱۵۷	۵۷۹۴۲	۱۳۷۱
۹۲۶۹۳۲	۴۳۵۴۷۲۸	۱۳۸۰	۸۶۸۵۲	۵۹۸۶۱	۱۳۷۲
۲۱۷۲۰۸۰	۱۱۲۳۰۷۳۹	۱۳۸۱	۲۲۶۵۸۷	۲۹۰۰۸	۱۳۷۳
۲۰۹۹۴۹۸	۱۱۹۵۵۱۶۹	۱۳۸۲	۲۵۴۶۳۰	۴۹۹۸۱۳	۱۳۷۴
۲۰۹۲۲۸۵	۱۲۶۶۵۹۹۶	۱۳۸۳	۲۲۹۳۱۳	۸۰۹۱۲۳	۱۳۷۵

مأخذ: محاسبات تحقیق

بررسی آمار مربوط به ارزش دفتری دارایی‌های ثابت (پس از کسر استهلاک) نشان می‌دهد که روند این متغیر در برنامه اول توسعه روندی نزولی بوده است. اما به نگاه در سال خارج از برنامه (۱۳۷۳) حدود چهار برابر می‌شود که علت آن را می‌توان تغییر ترتیخ و روش محاسبه استهلاک دارایی‌های ثابت، افزایش شدید سطح عمومی قیمت‌ها، اضافه شدن بخشی از پژوهه‌های اتمام یافته شرکت به دارایی‌های ثابت، همچنین افزایش حدود دو برابری ارزش دارایی‌ها در سال ۱۳۷۵ ناشی از تجدید ارزیابی بخشی از دارایی‌ها در سال ۱۳۷۵ ناشی از تجدید ارزیابی بخشی از دارایی‌ها در این سال دانست. در سال ۱۳۸۱ شاهد رشد سه برابری ارزش دارایی‌های ثابت (پس از کسر استهلاک) شرکت هستیم که دلیل آن تجدید ارزیابی ارزش داراییها بر مبنای قیمت‌های جدید است.

ث) ارزش افزوده

محاسبات مربوط به ارزش افزوده در شرکت ذوب آهن اصفهان بر وجود یک روند تقریباً صعودی در دوره ۱۳۶۸-۱۳۸۳ دلالت می‌کند. به این معنی که ارزش افزوده این شرکت از رقم ۶۱۲۳۳۹ میلیون ریال (به قیمت‌های ثابت سال ۱۳۶۸) در سال ۱۳۶۸ به رقم ۱۰۹۴۵۲۷ میلیون ریال در سال ۱۳۸۳ افزایش یافت. به عبارت دیگر، این شرکت رشدی معادل ۴۴ درصد را طی دوره مذکور تجربه نموده است. جدول

جدول (۵) روند ارزش افزوده شرکت ذوب آهن اصفهان (۶۸-۸۳) میلیون ریال

سال	ارزش ستانده	ارزش	مصارف واسطه ای	ارزش افزوده به قیمت‌های جاری	شاخص قیمت عمده فروشی	ارزش افزوده به قیمت‌های ثابت سال ۷۶
۱۳۶۸	۱۶۲۵۱۳	۸۸۴۲۰	۷۴۰۹۳	۱۲,۱	۶۱۲۲۳۹	
۱۳۶۹	۲۲۰۸۴۳	۱۰۰۱۰۱	۱۲۰۷۴۲	۱۵,۱	۷۹۹۶۱۶	
۱۳۷۰	۴۱۷۸۸۵	۲۱۶۱۶۷	۲۰۱۷۱۸	۱۹,۱	۱۰۵۶۱۱۵	
۱۳۷۱	۵۷۹۱۷۹	۳۹۵۱۹۶	۱۸۳۹۸۳	۲۵,۵	۷۷۱۵۰۲	
۱۳۷۲	۸۲۳۵۵۳	۵۸۸۸۲۷	۲۸۴۷۲۶	۳۱,۹	۸۹۲۵۵۸	
۱۳۷۳	۱۲۰۲۸۴۷	۷۰۵۸۵۲	۴۹۶۹۹۵	۴۵,۴	۱۰۹۴۷۰۳	
۱۳۷۴	۱۰۸۹۳۴۴	۸۲۱۶۲۲	۲۶۷۷۲۲	۷۲,۷	۳۶۸۲۵۶	
۱۳۷۵	۲۱۱۲۶۰۴	۱۶۰۲۶۸۲	۵۰۹۹۷۲	۹۱	۵۸۰۴۰۹	
۱۳۷۶	۲۵۸۹۷۲۶	۱۸۶۴۶۸۸	۷۲۵۰۳۸	۱۰۰	-۷۷۵۰۳۸	
۱۳۷۷	۲۶۷۳۵۴۷	۱۸۷۶۸۷۲	۷۹۶۶۶۵	۱۱۶,۷	۶۸۲۶۶۱	
۱۳۷۸	۳۰۷۲۲۲۱	۲۱۸۴۹۴۵	۸۸۷۲۷۶	۱۴۴,۹	۶۱۲۲۳۷	
۱۳۷۹	۳۶۶۵۲۴۱	۲۵۷۵۸۰۵	۱۰۸۹۵۳۶	۱۶۶,۳	۶۵۵۱۶۳	
۱۳۸۰	۴۱۰۲۱۰۵	۳۱۳۹۵۱۳	۹۶۲۶۴۲	۱۷۴	۵۵۳۲۴۳	
۱۳۸۱	۴۳۷۲۵۱۹	۳۳۶۴۵۳۹	۱۰۰۷۹۸۰	۱۹۱,۵	۵۲۶۳۶۰	
۱۳۸۲	۵۷۵۸۵۸۴	۴۴۹۸۲۳۰	۱۴۸۰۳۵۶	۲۱۰,۹	۶۹۲۴۴۰	
۱۳۸۳	۸۵۰۲۳۷۱	۵۸۰۴۷۱۱	۲۶۴۷۶۶۰	۲۴۱,۹	۱۰۹۴۵۲۷	

مانند: داده‌ها از ترازنامه شرکت، محاسبات تحقیق

شماره (۵) اطلاعات بیشتری در این زمینه ارائه می‌نماید:

محاسبه و تجزیه و تحلیل بهره‌وری**الف) بهره‌وری جزئی**

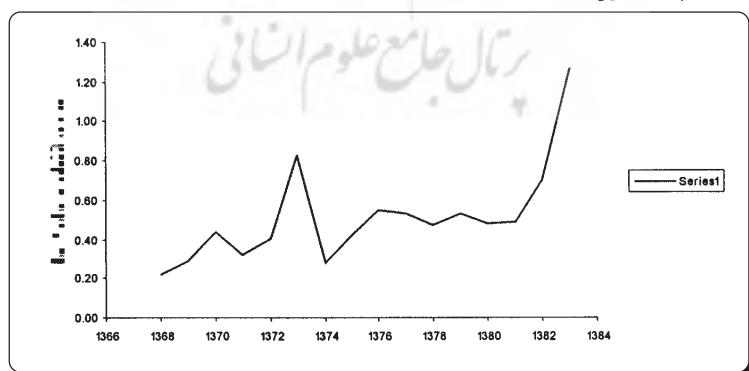
نتایج حاصل از محاسبه بهره‌وری جزئی نیروی کار و سرمایه در زیر آمده است. هرنفر نیروی کار در

برنامه اول توسعه کشور به طور متوسط ۳۲ میلیون ریال در هر سال برای شرکت ارزش افزوده ایجاد کرده است. در برنامه اول توسعه بالاترین بهره وری در سال ۱۳۷۰ برای شرکت به دست آمده است. به طوری که نسبت به سال قبل از آن ۵۷ درصد رشد داشته است. از دلایلی که منجر به این رشد بالا در بهره وری نیروی کار شده می توان به افزایش ۷۰۰ هزار تنی در تولید در این سال، به علت راه اندازی ریخته گریهای

جدول (۶) روند بهره وری نیروی کار در شرکت ذوب آهن اصفهان (۸۳-۶۸)

سال	بهره وری (نفر / میلیون ریال)	رشد بهره وری (درصد)	میانگین رشد بهره وری
۱۳۶۸	-	۲۲	۲/۵
۱۳۶۹	۲۷	۲۸	
۱۳۷۰	۵۷	۴۴	
۱۳۷۱	-۲۷	۳۲	
۱۳۷۲	۲۵	۴۰	
۱۳۷۳	۱۰۵	۸۲	۵/۱
۱۳۷۴	-۶۵/۵	۲۸	
۱۳۷۵	۵۰	۴۲	
۱۳۷۶	۲۸/۵	۵۴	
۱۳۷۷	-۱/۸	۵۳	
۱۳۷۸	-۱۱	۴۷	۲۵/۵
۱۳۷۹	۱۲	۵۳	
۱۳۸۰	-۹/۴	۴۸	
۱۳۸۱	۲	۴۹	
۱۳۸۲	۴۳	۷۰	
۱۳۸۳	۸۰	۱۲۶	

مأخذ: محاسبات تحقیق

نمودار (۳) روند تغییرات بهره وری در شرکت ذوب آهن اصفهان

جدید اشاره کرد.

بهره‌وری نیروی کار در سال ۱۳۷۳ رشدی ۱۰۵ درصدی را تجربه نمود که از جمله دلایل آن کاهش حدود ۲۳۰۰ نفری از نیروی کار شرکت در این سال بوده است. در سال ۱۳۷۳، تولید شرکت نسبت به سال قبل از آن تغییر محسوسی نکرده است. اما در اولین سال برنامه سوم توسعه کشور مواجه با کاهش شدید در بهره‌وری نیروی کار شده است، به گونه‌ای که در این سال میزان ارزش افزوده هر نفر نیروی کار به ۲۸ میلیون ریال کاهش یافته است که نسبت به سال قبل آن (۱۳۷۳) حدود ۶۶ درصد افت را نشان می‌دهد. مهمترین علت این امر، کاهش ۵۰۰ هزار تنی تولید شرکت به دلیل تعمیرات اساسی کوره بلند شماره دو شرکت در آن سال می‌باشد که موجب توقف تولید این کوره در مدت بیش از دو ماه شده بود. پس از تعمیرات اساسی (که در سال ۱۳۷۴ در شرکت صورت گرفت) از سال ۱۳۷۵ روند قبلی تولید در شرکت ادامه یافت. در نتیجه بهره‌وری نیروی کار شرکت نیز همان روند صعودی را که از سال ۱۳۷۱ شروع شده بود ادامه داد. بهره‌وری نیروی کار شرکت در سال ۱۳۸۲ رشدی ۴۳ درصدی را تجربه کرد که از جمله دلایل آن افزایش فروش شرکت در اثر افزایش ۴۰۰ هزار تنی تولید در این سال بوده است. افزایش بهره‌وری در سال انتها برای برنامه سوم توسعه کشور با شدت بیشتری دنبال شد، به گونه‌ای که در سال ۱۳۸۳ رشد ۸۰ درصدی در بهره‌وری نیروی کار ثبت شد. علت افزایش بهره‌وری در این سال افزایش قیمت محصولات شرکت بوده است. براساس آمارهای موجود، بهره‌وری صنعت در سطح کشور ۵۳/۵ میلیون ریال در سال ۱۳۸۱ بوده است^۱. مقایسه بهره‌وری نیروی کار در شرکت ذوب آهن اصفهان با متوسط صنعت در سطح ملی نشان می‌دهد که بهره‌وری این شرکت به نحو محسوسی کمتر از مقدار آن در سطح ملی در آن سال بوده است. اما این وضعیت در سالهای ۸۲ و ۸۳ به دلایلی که گفته شد به کلی دگرگون شد. با وجود این، در درون زابودن و پایداری جهش بهره‌وری نیروی کار در سالهای پایانی برنامه سوم تردید وجود دارد.

تحلیل رابطه بهره‌وری کار و افزایش دستمزد

به منظور شناسایی عوامل مؤثر بر بهره‌وری نیروی کار در شرکت ذوب آهن اصفهان، بهره‌وری نیروی کار به قیمت‌های ثابت روی سرمایه سرانه و دستمزد سرانه نیروی کار (به قیمت‌های ثابت سال ۷۶) برآش شده است. نتایج حاصله نشان داد که هر دو متغیر ثاثیر معنی داری بر بهره‌وری نیروی کار در این شرکت

^۱. رضوی محمدرضا، استراتژی توسعه صنعتی استان خراسان، گزارش فاز سوم، دانشگاه تهران، اردیبهشت ۸۵

$$\begin{aligned} \text{FPROL} &= 0.1570 \text{ PEMPCAP} + 2.0242 \text{ PEMPW} \\ t &= (4.4289) \quad (9.9053) \\ \text{Adj. } R^2 &= 0.7628 \quad \text{D.W.} = 2.2413 \end{aligned}$$

۷۶
که در آن:
 $\text{FPROL} = \text{بهره وری نیروی کار به قیمت‌های ثابت سال}$
 $= \text{PEMPCAP} = \text{سرمایه سرانه}$
 $= \text{PEMPW} = \text{دستمزد سرانه}$

داشته‌اند. مدل تخمین زده شده به صورت زیر است:

چنان‌که نتایج تخمین فوق نشان می‌دهند، ضرایب تخمین زده شده از معنی داری بسیار بالایی برخوردارند. لازم به توضیح است که آزمونهای وايت و دوربین - واتسن به ترتیب میان نبود ناهمسانی واریانس و خود همبستگی می‌باشند. همچنین استفاده از آماره‌های ADF و DF دلالت بر پایا بودن سریهای زمانی استفاده شده در رگرسیون می‌نمایند. آزمون علیت گرنجر^۱ نیز نشان داد که رابطه علیت یک طرفه‌ای بین متغیر وابسته و متغیرهای توضیحی وجود ندارند. به این ترتیب می‌توان گفت که نتایج تخمین همسو با مدل کارایی دستمزد (تأثیر دستمزد نیروی کار بر بهره‌وری) می‌باشد^۲. کشش نیروی کار نسبت به دستمزد در نقطه میانگین دستمزد مساوی ۹، ۰ می‌باشد و به معنی این است که یک درصد افزایش دستمزد موجب ۹، ۰ درصد افزایش در بهره‌وری نیروی کار می‌گردد، در حالی که کشش سرمایه‌ای بهره‌وری کار در نقطه میانگین این دو حدود ۲۵، ۰ است که فقط ۲۸ درصد کشش بهره‌وری کار نسبت به دستمزد می‌باشد.

بهره‌وری سرمایه

چنان‌که گفته شد برای محاسبه بهره‌وری سرمایه از نسبت ارزش افزوده ایجاد شده در یک واحد صنعتی در طول یک سال مالی بر حجم سرمایه به کار رفته در امر تولید در آن سال استفاده می‌شود. بررسی محاسبات مربوط به بهره‌وری سرمایه بیانگر روند نزولی بهره‌وری این نهاده تولیدی طی برنامه‌های اول تا سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور است. در حالی که در برنامه اول توسعه هر یک ریال هزینه برای سرمایه حدود ۷/۲ ریال ارزش افزوده برای شرکت ایجاد می‌کرده است، این مقدار با افت شدید در برنامه دوم توسعه به ۱/۷۷ ریال و در برنامه سوم توسعه به ۵۰/۰ ریال رسیده است.

1. Granger Causality Test

۲- ایده اساسی این مدل عبارت است از بستگی بهره‌وری نیروی کار به دستمزد دریافتی، فرض کنید تابع تولید به صورت: $Y=F(N^*, K)$ باشد که در آن N^* واحدهای نیروی کار است که با واحدهای کارایی اندازه‌گیری می‌شود، یعنی: $N^*=e(W)$ و $e'(w)>0$. بنابراین واحدهای کارایی برابر است با نهاده کار (N) ضرب در (w) تابعی از دستمزد واقعی. لذا افزایش دستمزد به افزایش بهره‌وری نیروی کار منجر می‌شود (Stiglitz & shapiro, 1984:83).

در برنامه اول توسعه ۱۳۶۸-۱۳۷۲ شاهد روند نسبتاً صعودی در بهره وری سرمایه هستیم که بیشترین مقدار بهره وری این عامل تولیدی در سال ۱۳۷۲ حاصل شده است. از جمله دلایل این امر می‌توان به کاهش ممتدازش داراییهای ثابت شرکت طی دهه ۶۰ اشاره نمود. به گونه‌ای که نه تنها در این سالها دارایی جدیدی به داراییها اضافه نشده، بلکه سالیانه درصدی از داراییها به عنوان استلاک نیز کسر شده است. به طوری که در سال پایانی برنامه اول توسعه (۱۳۷۲) پایین ترین میزان ارزش داراییهای ثابت طی

جدول (۶) روند بهره وری نیروی کل کار در شرکت ذوب آهن اصفهان (۶۸-۱۳۷۲)

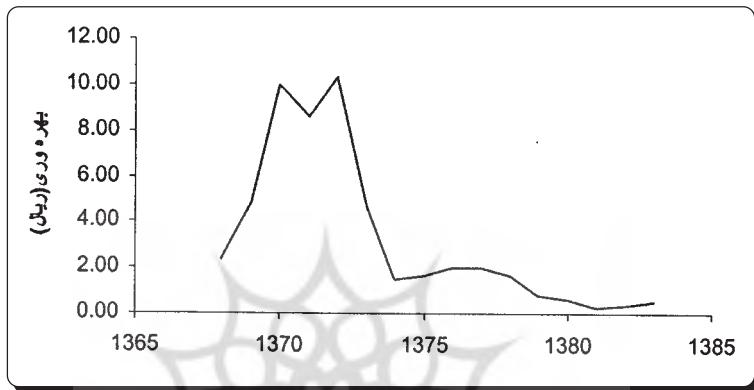
سال	بهره وری (نفر / میلیون ریال) رشد بهره وری (درصد)	میانگین رشد بهره وری
۱۳۶۸	۲,۳۴	-
۱۳۶۹	۴,۸۴	۱۰۷
۱۳۷۰	۹,۹۹	۱۰۶
۱۳۷۱	۸,۵۷	-۱۴
۱۳۷۲	۱۰,۳۰	۲۰
۱۳۷۳	۴,۶۳	-۵۵
۱۳۷۴	۱,۴۵	-۶۹
۱۳۷۵	۱,۷۰	۱۸
۱۳۷۶	۱,۹۸	۱۶
۱۳۷۷	۲,۰۴	۳
۱۳۷۸	۱,۶۶	-۱۸
۱۳۷۹	۰,۷۸	-۵۳
۱۳۸۰	۰,۶۰	-۲۲
۱۳۸۱	۰,۲۴	-۵۹
۱۳۸۲	۰,۳۳	۳۶
۱۳۸۳	۰,۵۲	۵۹

مأخذ: محاسبات تحقیق

سالهای ۱۳۷۵-۱۳۸۳ ثبت شده است.

در سال ۱۳۷۳ (که به عنوان سال بدون برنامه در کشور نام برده می‌شود) بهره وری سرمایه حدود ۵۵ درصد نسبت به سال قبل از آن کاهش یافته است. بررسیهای انجام شده در این زمینه مشخص کرد که در این سال برخی از پروژه‌های اتمام یافته شرکت جزو داراییها محسوب شده‌اند، در نتیجه ارزش داراییهای ثابت (پس از کسر استهلاک) شرکت از ۵۹۸۶ میلیون ریال در سال ۱۳۷۲ به ۲۹۰۰۸ در سال ۱۳۷۳ افزایش یافته است. در سال ۱۳۷۴ باز افت شدیدی در بهره وری سرمایه شرکت اتفاق افتاد که دلیل آن

چنان که قبلاً بیان شد) کاهش شدید تولید در این سال به علت تعمیرات کوره بلند و در نتیجه کاهش شدید ارزش تولیدات بوده است. سال ۱۳۷۵ گرچه وضعیت تولید شرکت به حالت قبل و حتی کمی بهتر از آن بوده است، اما به دلیل تجدید ارزیابی بخشی از داراییهای شرکت در این سال (محاسبه داراییهای شرکت بر اساس قیمت‌های جاری) و افزایش حدود ۷۰ درصدی ارزش آنها که در صورتهای مالی شرکت لحاظ

نمودار (۴) روند بهره‌وری سرمایه طی دوره ۱۳۶۸-۱۳۸۳

شد، رشد قابل توجهی در بهره‌وری سرمایه شرکت دیده نمی‌شود. در سال ۱۳۷۹ نیز افت شدیدی در بهره‌وری شرکت (با وجود افزایش ۹۰ هزار تنی در تولید) رخ داد که دلیل آن افزایش داراییهای ثابت (پس از کسر استهلاک) شرکت از ۱۴۳۹۶۸۶ میلیون ریال در سال ۱۳۷۸ بخ ۳۷۷۷۹۹۰ میلیون ریال به دلیل اضافه شده تجهیزات مجمعن فولاد سبا به داراییهای شرکت در این سال بوده است. افت شدید دیگری در بهره‌وری سرمایه شرکت در سال ۱۳۸۱ اتفاق افتاد که علت آن تجدید ارزیابی کلیه داراییهای شرکت در این سال بوده است. به گونه‌ای که ارزش داراییهای ثابت شرکت (پس از کسر استهلاک) از ۴۳۵۴۷۲۸ میلیون ریال در سال ۱۳۸۰ به ۱۱۲۳۰۷۳۹ در سال اخیر افزایش یافت. در سال ۱۳۸۲ به دلیل افزایش میزان تولید شرکت از مرز ۲,۲ میلیون تن در سال ۱۳۸۱ به ۲,۶ میلیون تن در این سال و افزایش فروش شرکت، بهره‌وری سرمایه شرکت شاهد رشدی ۳۶ درصدی بوده است. در سال ۱۳۸۳ گرچه تولید شرکت حدود ۲۰۰ هزار تن کاهش یافت، به علت افزایش قیمت محصولات شرکت ارزش تولیدات آن رشد زیادی داشته است که این امر موجب رشد قابل توجهی در ارزش افزوده شرکت نیز شد و در نتیجه بهره‌وری سرمایه شرکت حدود ۶۰ درصد نسبت به سال قبل از آن رشد را تجربه نمود.

ب) بهره‌وری کل

همان طور که گفته شد، در این مقاله برای بررسی روند بهره‌وری کل عوامل تولید از شاخص سولو استفاده شده است. به این منظور، از توابع تولید کاب داگلاس مقید و غیر مقید و نیز تابع تولید CES به عنوان توابع با کشش جانشینی ثابت و همچنین تابع تولید ترانسلوگ به عنوان تابع تولید با کشش جانشینی متغیر استفاده شده است. (نتایج توابع برآورده شده در پیوست آورده شده است).

از بررسی توابع برآورده می‌توان نتیجه گرفت که تابع تولید CES نتایج مناسبتری را ارائه می‌نماید که شکل برآورده شده آن به صورت زیر است^۱ :

$$\begin{array}{cccc} \text{Log Y} = & 8.85 - 0.80 \log K + 0.76 \log L + 0.15 (\log K/L)^2 + 0.06 AR(1) \\ \text{std.error} & (2.51) & (0.35) & (0.39) & (0.15) & (0.06) \\ \text{t-statistic} & (2.51) & (-2.28) & (1.96) & (2.30) & (9.82) \end{array}$$

در تابع فوق Y, K, L به ترتیب ارزش تولیدات، هزینه حقوق و دستمزد تولیدی و حجم سرمایه به کار گرفته شده در شرکت هستند که همگی با شاخص قیمت مربوط به خود تعديل شده‌اند. با محاسبه کشش نیروی کار و سرمایه از تابع تولید فوق اعداد زیر حاصل می‌شوند :

$$EPK = 0.18 \quad EPL = -0.21$$

که EPL بیانگر کشش تولیدی نیروی کار و EPK نشان دهنده کشش تولیدی سرمایه است. نتایج حاصله می‌بین سرمایه بر بودن فرآیند تولید در شرکت ذوب آهن است.

ژوئن

رشدگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

- برخی از دلایل انتخاب تابع CES به شرح زیر است:
- ضریب تعیین که قدرت تبیین مدل را نشان می‌دهد و معرف خوبی برآذش است. در مدل CES، $R^2=0.93$ نشان می‌باشد که می‌بین این است که این مدل از قدرت برآذش بسیار بالایی برخوردار است.
- آماره t نشان می‌دهد که کلیه ضرایب در سطح حداقل ۹۴ درصد اطمینان معنی دار هستند.
- آماره F مقدار ۹۵ را نشان می‌دهد که بیش از مقدار متناظر با آن در جدول است. در نتیجه صفر بودن همزمان تمام ضرایب رد می‌شود.
- ناهمسانی واریانس به کمک آزمون وايت انجام شد.
- خود همبستگی بین اجزای اخلال در مدل با وارد کردن آماره AR(1) از بین رفته است. آماره دوربین واتسون در این مدل برابر ۱,۴۶ است که از مقایسه آن با اعداد ۰,۰۵ و ۱,۳۴ در می‌باشیم که در مدل خود همبستگی بین اجزای اخلال وجود ندارد.
- همچنین با بررسی پایابی سریهای زمانی در مدل مورد مطالعه مشاهده کردیم که تمام سریها ناپایا هستند. اما با یک بار تفاضل گیری، سریهای مورد بحث مانا شدند.

بررسی روند بهره‌وری کل

بررسی روند بهره‌وری کل عوامل تولید در شرکت ذوب آهن اصفهان حاکی از صعودی بودن این شاخص طی سال آخر برنامه اول و برنامه‌های دوم و سوم توسعه کشور است. میانگین شاخص رشد بهره‌وری کل عوامل در برنامه اول ۱,۳۶- بوده است که در برنامه دوم این میانگین به ۰,۳۳/۵۲ و در برنامه سوم توسعه به ۰,۳۳/۹۱ رسیده است. از مهمترین عواملی که در به وجود آوردن این روند صعودی نقش داشته‌اند، می‌توان به کاهش شدید نیروی کار طی این دوران ۱۳۸۳-۱۳۶۸ اشاره کرد. در سال ۱۳۶۸ تعداد نیروی کار اعم از بخش بهره‌بردار و غیربهره‌بردار ۲۸۱۲۶ نفر بوده است (از این تعداد ۲۲۶۹۵ نفر مربوط به بخش بهره‌برداری و ۵۴۳۱ نفر مربوط به بخش غیربهره‌برداری بوده است) که این تعداد در سال ۱۳۸۳ به ۸۶۷۷ نفر کاهش یافته است.

جدول(۷) رشد بهره‌وری کل عوامل تولید

سال	بهره‌وری (نفر / میلیون ریال)	رشد بهره‌وری (درصد)	میانگین رشد بهره‌وری
۱۳۶۸	۱۰۰	۱۱	-۰,۲۵
۱۳۶۹	-۷۶,۳۸	-۸	
۱۳۷۰	-۴۴,۵۲	-۵	
۱۳۷۱	-۲۰۶,۶۲	-۲۳	
۱۳۷۲	۲۲۰,۷۰	۲۴	
۱۳۷۳	۸۵۵,۶۶	۹۴	
۱۳۷۴	-۳۰۵,۴۹	-۳۴	۰,۳۳/۵۲
۱۳۷۵	۵۵۵,۰۷	۶۱	
۱۳۷۶	۲۰۶,۰۸	۲۳	
۱۳۷۷	۴,۹۰	۰	
۱۳۷۸	-۱۹۸,۹۱	-۲۲	
۱۳۷۹	۱۸۲,۶۶	۲۰	۰,۳۳
۱۳۸۰	-۷,۴۴	۰	
۱۳۸۱	۳۷,۵۸	۴	
۱۳۸۲	-۶,۶۳	-۱	
۱۳۸۳	۲۵۰,۴۹	۲۷	

مأخذ: محاسبات تحقیق

از دلایل دیگر این رشد بالا می‌توان به راه اندازی واحدهای جدید تولید اشاره کرد که در نتیجه آن، تولید شرکت از ۱۱۱۸۷۱۵ تن در سال ۱۳۶۸ به ۲۴۲۲۰۶۳ تن در سال ۱۳۸۳ افزایش یافت. میزان

فروش شرکت نیز در سال ۱۳۶۸ ، ۱۳۷۴۷۵ میلیون ریال بوده است در اثر افزایش تولید و نیز افزایش قیمت محصولات شرکت به مرز ۱۰۶۴۴۲۶ میلیون ریال در ابتدای برنامه دوم توسعه و ۳۷۳۰۵۰ میلیون ریال در ابتدای برنامه سوم توسعه کشور رسید. ارزش فروش محصولات شرکت در سال ۱۳۸۳ بالغ بر ۷۹۳۵۹۹۵ میلیون ریال بوده است.^۱

بررسی آمار مربوط به شاخص بهره‌وری کل نشان می‌دهد که بالاترین مقدار شاخص بهره‌وری کل عوامل تولید در سال ۱۳۷۳ برای شرکت به دست آمده است. مهمترین علت این امر، رشد شگرف ارزش دارایی‌های شرکت در این سال بوده است. به طوری که ارزش دفتری دارایی‌های ثابت شرکت در سال ۱۳۷۳ حدود پنج برابر شده است.

از نکات قابل ذکر دیگر در موارد این روند، شاخص مربوط به سال ۱۳۷۴ است که پایین‌ترین شاخص در کل دوره است. دلیل این اتفاق کاهش شدید تولید در این سال به علت تعمیرات کوره بلند شماره ۲ کارخانه بوده است. این تعمیرات که بیش از دو ماه طول کشید و تعطیلی این بخش را به همراه داشت، کاهش ۵۰۰ هزار تنی در محصولات شرکت را درپی داشت.

در برنامه دوم توسعه کشور، بالاترین مقدار شاخص در سال ۱۳۷۵ برای شرکت حاصل شده است. علت این توفیق در بهره‌وری کل عوامل تولید، افزایش تولید شرکت پس از تعمیرات اساسی در سال قبل است. به گونه‌ای که رشد ۷۰۰ هزار تنی را در تولید شاهد هستیم. از طرفی در این سال بخشی از پروژه‌های اتمام یافته شرکت جزو دارایی‌های شرکت محسوب شده و این باعث بالا رفتن حجم سرمایه شرکت شده است.

در سال ۱۳۸۳ به دلیل ورود شرکت به بورس فلزات و تعیین نرخ محصولات در بورس که افزایش‌های بسیار بالاتری در آنها نسبت به قبل از آن به همراه داشت، و نیز رونق تقاضا برای فولاد در بازارهای جهانی شاهد افزایش چشمگیری در فروش شرکت هستیم. به همین دلیل میزان بالای شاخص بهره‌وری را در این سال حاصل شده است.

۱. از طرحهای مهمی که نقشی جدی در افزایش تولید شرکت داشت می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- راه اندازی ریخته‌گری‌های دانلی در سال ۱۳۷۰ که به افزایش ۷۰۰ هزار تنی در تولید شرکت منجر شد.
- راه اندازی اولیه تولید فولاد سبا که ظرفیت ۷۰۰ هزار تن تولید فولاد در سال دارد. هم اکنون واحد سبا حدود ۲۰۰ هزار تن به تولید شرکت اضافه کرده است. در مورد قیمت محصولات شرکت باید به این نکته اشاره کرد که تا شهریور ۱۳۸۲ نرخ فروش محصولات فولادی در داخل کشور تابع مقررات ستاد تنظیم بازار، سازمان حمایت از مصرف کنندگان و تولیدکنندگان وزارت بازرگانی بوده است. اما بعد از این تاریخ با ورود شرکت به بورس فلزات، نرخ محصولات شرکت از طریق تالار بورس فلزات مشخص می‌شود.

جمع‌بندی و پیشنهادها

الف) جمع‌بندی

مطالعه روند تولید اشتغال، سرمایه‌گذاری و بهره‌وریهای جزئی و کلی نشان داد که تولید در شرکت ذوب آهن اصفهان از سال ۱۳۵۴ تا سال پایانی مطالعه (۱۳۸۴) بیش از ۲۳۰ درصد افزایش یافته است. این در حالی است که در همین مدت تعداد کارکنان این شرکت تنها در دوره ۶۸-۸۳ بیش از هفتاد درصد کاهش یافته است. البته دستمزد پرداختی شرکت در همین دوره حدود هفده برابر شده است. اتفاق مهم دیگری که در دوره ۶۸-۸۳ در ذوب آهن اصفهان رخ داد افزایش حدود ۱۶۰ برابری ارزش داریهای ثابت این شرکت در این دوره است. هرچند همان طور که گفته شد بخشی از این افزایش توسط تجدید ارزیابیهای انجام گرفته در قسمت عمده‌ای از آن توسط تورمهای دورقمی این دوره قابل توجیه است، به هر حال نشان از افزایش قابل توجه سرمایه‌گذاریهای شرکت دارد.

محاسبه بهره‌وریهای کار و سرمایه نشان داد که بهره‌وری کار تقریباً در تمام دوره مورد مطالعه روند افزایشی را تجربه نموده است که می‌تواند عمدتاً ناشی از تعديل نیروی انسانی، افزایش تولید در نتیجه افزایش سرمایه‌گذاریهای شرکت و افزایش دستمزدها باشد. در مقابل بهره‌وری سرمایه به جز سالهای اولیه برنامه اول توسعه تقریباً در تمامی سالها روندی نزولی را تجربه نموده است که شاید نشان از وجود ظرفیت بیکار در این شرکت و یا طولانی شدن دوران سرمایه‌گذاری باشد. با وجود این میانگین شاخص بهره‌وری کل (TFP) در برنامه اول حدود یک درصد منفی بوده است، اما این میانگین در برنامه دوم و سوم رشد های بسیار بالایی را نشان می‌دهند که می‌تواند در رابطه با عواملی از قبیل افزایش تولید، افزایش قیمت محصولات در سالهای پایانی و کاهش نیروی کار باشد. به طور خلاصه می‌توان گفت که روند بهره‌وری و اشتغال در این شرکت عکس یکدیگر بوده‌اند و احتمالاً مؤید پارادوکس نظری اشتغال و بهره‌وری باشد. در این صورت لازم است بین افزایش اشتغال و افزایش بهره‌وری یکی را انتخاب کرد که به نظر می‌رد تعقیب راهبرد افزایش پایدار بهره‌وری در صنعت و ایجاد فرصت‌های اشتغال در بخش خدمات به صواب نزدیکتر باشد.

ب) پیشنهادها

- ۱- با توجه به کشش مثبت عامل سرمایه، سرمایه‌گذاری در ماشین‌آلات و تجهیزات پیش‌رفته باعث افزایش بهره‌وری کل عوامل تولید می‌گردد.

۲- چنان که نشان داده شد، یافته های تحقیق مؤید وجود رابطه مثبت بین دستمزد نیروی کار و بهره وری این نهاده تولیدی در شرکت ذوب آهن اصفهان، در دوره مورد مطالعه بوده است. بنابراین پیشنهاد می شود شرکت بهبود مستمر بهره وری کار را با انگیزش نیروی کار در این واحد تولیدی نهادینه نماید.

۳- یکی از مشکلات ذوب آهن در زمینه تأمین مواد اولیه است. به عبارت دیگر، شرکت مجبور است مواد اولیه را با هر کیفیتی و با قیمتها مصوب از معادن داخلی خریداری کند که حتی در برخی مواقع از قیمتها جهانی نیز بالاتر است. از طرفی به گفته مسؤولان شرکت این مواد بعضاً از کیفیت خوبی نیز برخوردار نیستند. از این رو پیشنهاد می شود که به منظور بهبود کیفیت محصولات شرکت و نیز قیمت تمام شده پایین تر، وزارت صنایع و معادن زمینه های بازار رقابتی مواد معدنی را فراهم آورد و نیز به شرکت ذوب آهن اجازه داده شود مواد اولیه با کیفیت بهتر و ارزانتر را از بازارهای جهانی خریداری کند.

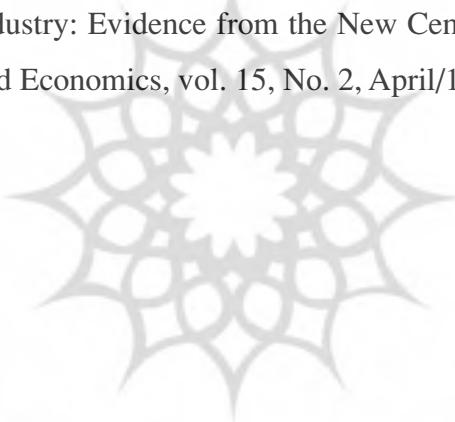
منابع و مأخذ

- ۱- آذربایجانی کریم، (۱۳۶۸)، «اندازه گیری و تجزیه و تحلیل بهره وری صنایع کشور»، پایان نامه کارشناسی ارشد اقتصاد، دانشکده علوم اداری و اقتصاد دانشگاه اصفهان.
- ۲- ارسن حسین، (۱۳۸۰)، مجموعه مقالات سمپوزیوم فولاد، ۸۰، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان.
- ۳- آقایی کیومرث، (۱۳۸۲)، «اندازه گیری بهره وری و کارایی تولید فولاد: مورد صنعت ایران و سوئد»، پایان نامه دکترا اقتصاد، دانشکده علوم اداری و اقتصاد، دانشگاه اصفهان.
- ۴- ابطحی حسین و کاظمی بابک، (۱۳۷۹)، بهره وری، تهران: مؤسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی، تهران.
- ۵- توانپور مصطفی (۱۳۷۸)، «اندازه گیری و تجزیه و تحلیل بهره وری در گروه ملی صنعتی فولاد ایران»، پایان نامه کارشناسی ارشد اقتصاد، دانشکده اقتصاد دانشگاه تربیت مدرس، تهران.
- ۶- توکلی اکبر و کریمی فرزاد، (۱۳۷۳)، اندازه گیری و تحلیل بهره وری عوامل تولید در صنایع استان اصفهان (با تأکید بر برنامه اول توسعه کشور)، اقتصاد و مدیریت، سال ۱۳۷۳، شماره دوم، صص ۱۰۵-۱۳۵.
- ۷- رفعت بتول، (۱۳۸۲)، «اندازه گیری و تجزیه و تحلیل بهره وری عوامل تولید در گروههای صنایع

- کارخانه‌ای ایران ۱۳۵۰-۱۳۷۸»، پایان نامه کارشناسی ارشد اقتصاد، دانشکده علوم اداری و اقتصاد دانشگاه سازمان ملی بهره‌وری ایران، (۱۳۷۶)، راهنمای اندازه‌گیری و تحلیل بهره‌وری در واحدهای صنعتی، تهران.
- ۹- شرکت سهامی ذوب آهن اصفهان، صورتهای مالی و یادداشت‌های همراه، اصفهان، سالهای ۱۳۶۸-۱۳۸۳.
- ۱۰- شفیعی علی، (۱۳۸۱)، مجموعه مقالات سمپوزیوم فولاد، ۸۱، نوای امید، اصفهان.
- ۱۱- صادقی حسین(۱۳۷۴)، ارزیابی اقتصادی پروژه‌های سرمایه‌گذاری در زمینه فولاد، معاونت امور اقتصادی وزارت امور اقتصادی و دارایی، تهران.
- ۱۲- صادقی حسین، (۱۳۸۱)، بررسی مسائل فراروی رقابت پذیری صنعت فولاد، تهران: معاونت امور اقتصادی وزارت امور اقتصادی و دارایی، تهران.
- ۱۳- فرهنگ منوچهر، (۱۳۷۴)، فرهنگ علوم اقتصادی، چاپ اول، مؤسسه کتاب و نشر و انتشارات آگاه، تهران.
- ۱۴- کاظمی سیدعباس(۱۳۸۱)، بهره‌وری و تجزیه و تحلیل آن در سالمنها، سمت، تهران.
- ۱۵- گجراتی دامودار، (۱۳۷۸)، مبانی اقتصادستنجدی، ۲ جلد، برگردان از حمید ابریشمی، دانشگاه تهران، تهران.
- ۱۶- متولی محمود و زاهد طلبان علی، (۱۳۷۶)، تحلیلی بر تولید و مصرف فولاد و توسعه اقتصادی، تحقیقات اقتصادی، شماره ۵۰، صص ۸۳-۱۰۴.
- ۱۷- موسی نژاد محمدقلی و نجارزاده، رضا(۱۳۷۶)، اقتصاد تولید کشاورزی، مؤسسه تحقیقات اقتصادی دانشگاه تربیت مدرس، تهران.
- ۱۸- هیأت ملی بهره‌وری سنگاپور، (۱۳۷۴)، مفاهیم اساسی بهره‌وری، ترجمه معاونت اقتصادی بنیاد مستضعفان و جانبازان، بنیاد مستضعفان و جانبازان، تهران.

1- Block Harry, Kan Tang Sam Hak, (1999), Technical Change and Total Factor Productivity Growth: a Study of Singapore Manufacturind Industries, Applied Economics Letters, vol. 6, No. 10/October.

- 2- Dejuan Oscar, Febrero Eladio, (2000), Measuring Productivity from Vertically Integrated Sectors, Economic System Research, vol. 12, No. 7, March/1.
- 3- Pilat Drik, (1995), Comparative Productivity of Korea Manufacturing Industry 1968- 1987, Journal of Development Economics, vol. 46, pp. 123-149.
- 4- Stiglitz & Shapiro in Turner Paul, (1993), Modern Macroeconomics Analysis, McGraw-Hill Europe, England, pp.83.
- 5- Xrao-Guang Zhang, Siqi Zhang, (2001), Technical Efficiency in China's Iron and Steel Industry: Evidence from the New Cencus Data, International Review of Applied Economics, vol. 15, No. 2, April/1.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

CES ضمیمه ۱ - تخمین تابع تولید

Dependent Variable:	Y2			
Method:	Least Squares			
Date:	03/07/06 Time: 05:07			
Sample(adjusted):	1351 1383			
Included observations:	33 after adjusting endpoints			
Convergence achieved after	11 iterations			
White Heteroskedasticity-Consistent Standard Errors & Covariance				
Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	8.859478	2.511761	3.527197	0.0015
K2	-0.796753	0.349448	-2.280035	0.0304
L2	0.762707	0.389582	1.957758	0.0603
Z2	0.151801	0.065916	2.302943	0.0289
AR(1)	0.604051	0.061483	9.824703	0.0000
R-squared	0.931226	Mean dependent var	7.375316	
Adjusted R-squared	0.921401	S.D. dependent var	1.173967	
S.E. of regression	0.329128	Akaike info criterion	0.753988	
Sum squared resid	3.033109	Schwarz criterion	0.980732	
Log likelihood	-7.440803	F-statistic	94.78219	
Durbin-Watson stat	1.458981	Prob(F-statistic)	0.000000	
Inverted AR Roots	.60			

CES ضمیمه ۲ - تخمین تابع تولید

Dependent Variable:	Y2			
Method:	Least Squares			
Date:	03/07/06 Time: 04:39			
Sample:	1350 1380			
Included observations:	31			
White Heteroskedasticity-Consistent Standard Errors & Covariance				
Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	-4.112963	1.492548	-2.755666	0.0102
K2	-0.279523	0.134897	-2.072114	0.0476
L2	2.292592	0.183839	12.47068	0.0000
R-squared	0.785740	Mean dependent var	7.047192	
Adjusted R-squared	0.770436	S.D. dependent var	1.664325	
S.E. of regression	0.797426	Akaike info criterion	2.476910	
Sum squared resid	17.80486	Schwarz criterion	2.615683	
Log likelihood	-35.39210	F-statistic	51.34117	
Durbin-Watson stat	1.125901	Prob(F-statistic)	0.000000	